

ПРОТИДІЯ ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ ТА ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ КИРГИЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ)

Буткевич С. А.

*Кримський юридичний інститут Одеського державного університету внутрішніх справ,
Сімферополь, Україна*

У статті розглянуто законодавство та система органів Киргизької Республіки, що вживають заходи у сфері протидії фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також відповідальність за порушення антилегалізаційного законодавства.

Ключові слова: відповідальність, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, протидія.

Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансування тероризму (екстремізму) є однією з важливих невирішених проблем ХХІ ст. З метою запобігання та протидії зазначеним негативним соціальним явищам, поширенню «тіньового» сектору економіки, зростанню організованої злочинності, терористичної (екстремістської) діяльності в розвинутих країнах світу створюються та функціонують системи протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму, так звані «антилегалізаційні системи», до якої входять: антилегалізаційне законодавство, суб'єкти державного та первинного фінансового моніторингу, правоохоронні органи, уповноважені вживати відповідних заходів у межах компетенції тощо.

Зарубіжний досвід у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму обирався предметом наукових досліджень Беніцького А. С., Головіної В. П., Мезенцевої І. Є., Сімов'яна С. В., Тимошенка В. А., Чуніхіної Л. М., Шебунова О. А. тощо. Проте антилегалізаційна система Киргизької Республіки (далі – КР) досліджувалася фрагментарно, без комплексного підходу, що й обумовило актуальність проведеного дослідження.

Метою статті є проведення аналізу нормативно-правових засад системи протидії фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у КР, на підставі якого виробити пропозиції з удосконалення антилегалізаційної системи України.

Основним завданням Закону КР «Про протидію фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» [1] є створення правових засад із запобігання, виявлення, розслідування діяльності, пов'язаної з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також встановлення правових норм щодо створення уповноваженого державного органу, який наділений повноваженнями отримання інформації, проведення аналізу та передачі відомостей стосовно підозрілих операцій (угод), а також операцій (угод), що підлягають обов'язковому контролю у

відповідності із зазначеним Законом. Антилегалізаційний закон спрямований на захист прав і законних інтересів громадян, суспільства та держави, а також цілісності фінансової системи КР від злочинних посягань шляхом створення правового механізму протидії фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. При цьому наголошується на пріоритетності міжнародних договорів, які набули чинності в установленому законом порядку, відносно національного законодавства.

Підрозділом фінансової розвідки (уповноваженим державним органом) є державний орган виконавчої влади, який засновується або визначається відповідно до законодавства КР та уповноважений здійснювати збір, аналіз і зберігання інформації про підозрілі операції (угоди) й про операції (угоди), що підлягають обов'язковому контролю, а також проводити заходи, спрямовані на протидію фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, з метою забезпечення фінансової безпеки країни. Вказаний орган має право вимагати від осіб, які надають відомості, вжиття заходів, спрямованих на протидію фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, відповідно до зазначеного Закону та інших нормативних правових актів.

До осіб, які надають відомості (аналог суб'єктів первинного фінансового моніторингу в Україні), віднесені не тільки юридичні, але й фізичні особи, що здійснюють операції з грошовими коштами або майном: 1) банки (зокрема філії і представництва); 2) фінансові організації та установи (зокрема філії і представництва): кредитні організації (установи) та їх філії; кредитні союзи; страхові/перестрахові організації; професійні учасники ринку цінних паперів; іпотечні компанії; компанії з управління пенсійними активами; лізингові компанії (фінансові); особи, які надають послуги з переказу грошових коштів або цінностей на професійній основі, в тому числі за спеціалізованими системами грошових переказів без відкриття рахунку; особи, які займаються купівлею або продажем чи конвертуванням іноземної валюти на професійній основі (обмінне бюро); ломбарди та скупівельні контори; товарні біржі; 3) нефінансові комерційні структури: казино (в тому числі інтернет-казино), ігрові заклади, що мають гральні автомати, електронну рулетку, обладнання тоталізатора та букмекерські контори; особи, які організують і проводять лотереї; недержавні пенсійні фонди; організації та агенти (брокери), що здійснюють операції з нерухомістю або надають посередницькі послуги при укладанні угод купівлі-продажу нерухомого майна (ріелтори); особи, які здійснюють операції (угоди) з дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням, ювелірними виробами з них (та лом таких виробів), коли вони здійснюють будь-які операції (угоди) з клієнтом; 4) інші особи, які здійснюють операції (угоди) з грошовими коштами або майном: особи, які надають послуги за довірчим управлінням, в тому числі трастові компанії (за винятком професійної діяльності на ринку цінних паперів); організації, що документально посвідчують або реєструють права на нерухоме та рухоме майно; організації поштового та телеграфного зв'язку, що здійснюють перекази грошових коштів.

З метою запобігання фінансуванню тероризму(екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, відповідними суб'єктами проводяться:

1. Обов'язковий контроль – це сукупність заходів, що вживаються уповноваженим органом, регламентованих антилегалізаційним законом і нормативними правовими актами, прийнятими відповідно до нього, щодо контролю за операціями з грошовими коштами або майном, що здійснюються на підставі інформації, яка надається йому організаціями, що здійснюють такі операції, а також з перевірки цієї інформації відповідно до законодавства КР.

Нині до угод або операцій з грошовими коштами або іншим майном, що підлягають обов'язковому контролю, віднесені:

1) всі внутрішні та зовнішні операції (угоди), що здійснюються банками й іншими фінансово-кредитними установами, що мають право відкриття й ведення банківських рахунків (вкладів), перелік яких визначається уповноваженим державним органом за узгодженням з Національним банком КР;

2) операції (угоди) у випадку якщо хоча б однією із сторін є фізична або юридична особа, яка має відповідну реєстрацію, місце проживання або перебування в державі (на території), в якій (на якій) не передбачено розкриття чи надання інформації при проведенні фінансових операцій, або однією із сторін є особа, яка є власником рахунку в банку, що зареєстрований у зазначеній державі (на зазначеній території);

3) інші операції та угоди, за умови, що їх сума перевищує 1 млн. сомів або перевищує суму в іноземній валюті, еквівалентну 1 млн. сомів: купівля або продаж готівкової іноземної валюти; придбання фізичною особою цінних паперів за готівку; обмін банкнот одного номіналу на банкноти іншого номіналу; внесення фізичною особою до статутного капіталу організації грошових коштів у готівковій формі; рух грошових коштів благодійних, громадських організацій, установ і фондів;

4) інші угоди з рухомим і нерухомим майном: розміщення цінних паперів, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння або інших цінностей у ломбарді; виплата фізичною особою страхового внеску або одержання від неї страхової премії зі страхування життя й іншим видам накопичувального страхування й пенсійного забезпечення; угода з нерухомим майном, якщо сума, на яку вона укладається, рівна чи перевищує 4,5 млн. сомів (приблизно 30,1 тис. доларів США); угода з рухомим майном; одержання та надання майна за договором фінансової оренди (лізингу); виплата грошових коштів у вигляді виграшу, одержаного від гри в лотерею, тоталізатора (взаємного парі) або від інших, заснованих на ризику, ігор;

5) переказ(и) грошових коштів, що здійснюються нефінансово-кредитними організаціями за дорученням клієнта або за допомогою систем, що дозволяють здійснювати такі операції без відкриття рахунку, та їх одержання.

Крім того, обов'язковому контролю підлягають: 1) операції (угоди) з грошовими коштами чи майном у випадку, якщо хоча б однією із сторін, які беруть участь у цих угодах або операціях, є фізична чи юридична особа, відносно якої є відомості про участь у терористичній або екстремістській діяльності (фінансуванні тероризму або екстремізму), одержані в порядку, встановленому законами або міжнародними

договорами КР; 2) підозрілі операції (угоди) з грошовими коштами або майном, тобто такі, що не мають чіткої економічної або очевидної законної мети й не характерні для діяльності даної юридичної або фізичної особи (осіб) згідно з переліком підозрілих операцій, затверджених уповноваженим державним органом.

2. Внутрішній контроль є сукупністю заходів, що вживаються особами, які надають відомості, з виявлення операцій (угод), що підлягають обов'язковому контролю, та підозрілих операцій (угод), а також із запобігання іншим операціям (угодам) з грошовими коштами або майном, безпосередньо пов'язаним із фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом. Загальні положення внутрішнього контролю встановлюються уповноваженим державним органом.

Система внутрішнього контролю визначає: 1) порядок ідентифікації клієнтів та інших учасників операції; 2) порядок визначення та виявлення угод чи операцій, що підлягають обов'язковому контролю, та інших операцій, пов'язаних з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією доходів, одержаних злочинним шляхом, та їх перевірки; 3) порядок організації внутрішнього контролю; 4) порядок документальної фіксації необхідної інформації та зберігання інформації і документів, отриманих при здійсненні внутрішнього контролю; 5) порядок надання інформації до уповноваженого державного органу про операції та угоди, що підлягають обов'язковому фінансового моніторингу.

Детальніше в нашому дослідженні ми зупинимося на діяльності уповноваженого державного органу. Передусім зазначимо, що гарантією політичної незалежності й незаангажованості вказаного органу є закріплення на законодавчому рівні положення, що втручання органів державної влади у вирішення питань, віднесених до його відання, не дозволяється, крім випадків, передбачених Законом КР «Про протидію фінансуванню тероризму та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» [1] та іншими законами КР. Уповноважений державний орган у межах своєї компетенції: 1) проводить збір, обробку й аналіз інформації, пов'язаної з операціями (угодами), що підлягають обов'язковому контролю; 2) розробляє та здійснює заходи з удосконалення системи попередження, виявлення та припинення підозрілих операцій (угод), а також операцій (угод), пов'язаних з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, зокрема надання роз'яснень щодо вжиття заходів протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, у тому числі з виявлення підозрілих операцій (угод) та направлення доповіді про них; 3) надає до суду (судді), прокурору, органів слідства та органів дізнання узагальнені матеріали, пов'язані з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, на підставі офіційних письмових запитів за порушеними кримінальними справами відповідно до законодавства КР. Зазначена інформація може направлятися уповноваженим державним органом до правоохоронних органів і судів за власною ініціативою; 4) здійснює свою діяльність із запобігання та припинення легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом; 5) відповідно до чинного законодавства має право доступу (користування) до баз даних (реєстрів),

формування та (або) ведення яких здійснюється державними органами; 6) при наявності достатніх підстав, які свідчать про те, що операція (угода) пов'язана з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, направляє відповідний узагальнений матеріал до правоохоронних органів відповідно до їх компетенції; 7) видає нормативні правові акти з питань, віднесених до його компетенції, обов'язкові для виконання особами, які надають відомості; 8) направляє письмові запити особам, які надають відомості, як стосовно операцій (угод), що підлягають обов'язковому контролю, так і стосовно інформації, пов'язаної з клієнтами та бенефіціарними власниками (вигодоотримувачами); 9) відносно будь-якої інформації, одержаної при виконанні функцій, має право запитувати й отримувати від державних органів та осіб, які надають відомості, будь-яку додаткову інформацію, пов'язану з протидією фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Державні органи й особи, які надають відомості, зобов'язані надати уповноваженому державному органу інформацію, що запитується, в установлені строки та за установленою формою [1].

Уповноважений державний орган заморожує на строк до п'яти робочих днів здійснення операцій (угод) з грошовими коштами або майном у випадку, якщо хоча б однією зі сторін, що беруть участь у цих операціях (угодах), є фізична або юридична особа, стосовно якої маються відомості про участь у терористичній або екстремістській діяльності (фінансуванні тероризму або екстремізму), якщо за результатами попередньої перевірки зазначена інформація визнана обґрунтованою. Під терміном «заморожування операції (угоди) з грошовими коштами або майном» розуміється призупинення передання, перетворення, відчуження чи переміщення грошових коштів або майна на підставі та на строк дії постанови уповноваженого державного органу; грошові кошти або майно, стосовно якого проведено заморожування операції (угод), залишаються у власності фізичних або юридичних осіб і можуть залишатися під управлінням осіб, які надають відомості. При цьому заморожування не є підставою виникнення цивільно-правової та іншої відповідальності уповноваженого державного органу.

Нині уповноваженим державним органом є Державна служба фінансової розвідки [2], уповноважений державний орган з протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і реалізуючий державну політику у сфері протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також координуючий діяльність державних органів, що відповідно до законодавства КР виконують функції нагляду (контролю) за діяльністю осіб, які надають відомості з виконання законодавства у сфері протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. При цьому Фінансова розвідка у своїй діяльності підзвітна та підпорядкована Президенту КР.

Основними цілями та завданнями Фінансової розвідки є: здійснення заходів з протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, для забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян, суспільства та держави, а також цілісності та стійкості фінансової

системи КР від злочинних посягань; запобігання та викриття діяльності, пов'язаної з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом; збирання, зберігання й аналіз в установленому порядку інформації, документів, відомостей та інших матеріалів про операції (угоди) з грошовими коштами або майном, що підлягають обов'язковому контролю, та про підозрілі операції (угоди) відповідно до законодавства КР про протидію фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом; створення єдиної інформаційної системи та ведення бази даних у сфері протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Отже, уповноважений державний орган є підрозділом фінансової розвідки адміністративного типу. Інструкцією про надання та розгляд узагальнених матеріалів [3] визначений єдиний для правоохоронних органів КР порядок отримання й розгляду від Державної служби фінансової розвідки узагальнених матеріалів стосовно підозрілих угод та операцій, а також угод та операцій, що підлягають обов'язковому контролю, правоохоронним органам КР. Зазначена Інструкція визначає єдину систему й методику обліку та реєстрації матеріалів, що надійшли від Державної служби фінансової розвідки до правоохоронних органів, надання інформації Державній службі фінансової розвідки про хід опрацювання узагальнених матеріалів, що надійшли стосовно підозрілих угод та операцій.

На нашу думку, слід також розглянути відповідальність за порушення законодавства КР у сфері протидії фінансуванню тероризму (екстремізму) та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. Так, керівництво й працівники уповноваженого державного органу, Національного банку КР та інших державних органів, у тому числі колишні, які мають або мали доступ до інформації від осіб, які надають відомості, несуть кримінальну відповідальність за незаконне розголошення, використання банківської, комерційної або іншої таємниці, зловживання службовим становищем згідно з кримінальним законодавством КР [1].

Кримінальним кодексом КР [4] передбачена відповідальність за скоєння таких видів злочинів, як:

1. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом (ст. 183), тобто умисне здійснення особою операцій або угод (придбання, володіння або використання чи перетворення або передача) з грошовими коштами або іншим майном, здобутими злочинним шляхом, у тому числі за кордоном, з метою отримання вигоди або укриття незаконного їх походження чи надання допомоги зазначеній особі з метою надання правомірного вигляду володінню, користуванню або розпорядженню грошовими коштами або іншим майном, а рівно укриття особою справжнього характеру, джерела, місцезнаходження, способу розпорядження, переміщення грошових коштів або майна, а також справжніх прав стосовно них. Кваліфікуючими ознаками цього злочину є скоєння зазначених дій: а) групою осіб за попередньою змовою; б) особою з використанням свого службового становища; в) або зазначені дії, що вчинені у великому розмірі організованою злочинною групою.

2. Фінансування тероризму (ст. 226¹), тобто підтримання терористичної діяльності, що виявляється у формі умисного передання чи збирання для організаторів

або виконавців терористичного акту будь-якими методами та способами коштів або спроба надати чи зібрати кошти з метою їх використання терористом або терористичною організацією в підготовці чи скоєнні злочину терористичного характеру, а рівно надання фінансових послуг для здійснення терористичної діяльності. Кваліфікуючою ознакою цього злочину є скоєння зазначених дій групою осіб за попередньою змовою; особливо кваліфікуючою – організованою групою. Кримінальна відповідальність настає й за отримання та зберігання коштів або здійснення операцій чи угод з ними, що належать особам, які скоїли злочини терористичного характеру чи готують скоєння такого злочину, або коштів, що знаходяться під контролем терористичної групи або терористичної організації, а також управління такими коштами.

Водночас одним із державних органів, що протидіють тероризму у взаємодії з Державним комітетом національної безпеки КР у сфері протидії тероризму, є Державна служба фінансової розвідки, до компетенції якої належать: здійснення збору, оброблення й аналізу інформації, документів, відомостей та інших матеріалів про операції (угоди) з грошовими коштами або іншим майном, а також відповідних заходів, що спрямовані на боротьбу з фінансуванням тероризму; направлення відповідної інформації, пов'язаної з фінансуванням тероризму, до правоохоронних органів КР [5]. На нашу думку, закріплення завдань підрозділу фінансової розвідки у сфері протидії фінансуванню тероризму потрібно й в національному законодавстві.

Стосовно адміністративної відповідальності за порушення антилегалізаційного законодавства зазначимо, що ст. 505¹⁷ Кодексу КР про адміністративну відповідальність [6] передбачає відповідальність суб'єктів первинного фінансового моніторингу. Об'єктивною стороною зазначеного проступку є: 1) невиконання особами, які надають відомості, вимог законодавства щодо протидії фінансуванню тероризму та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у частині організації внутрішнього контролю; 2) умисне ненадання й надання завідомо недостовірної інформації про операції (угоди) з грошовими коштами або іншим майном, що підлягають обов'язковому контролю, уповноваженому державному органу (аналог ст. 166⁹ Кодексу України про адміністративні правопорушення [7]), але без урахування необхідності запобігання фінансуванню тероризму). Згідно зі ст. 546³ Кодексу КР про адміністративну відповідальність, керівник уповноваженого державного органу та його заступник мають право розглядати зазначену категорію справ і накладати адміністративні стягнення. Ми також вважаємо, що такі адміністративно-юрисдикційні повноваження мають бути виключно у працівників підрозділу фінансової розвідки [8].

Таким чином, законодавство КР у сфері протидії фінансуванню тероризму та легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, має комплексний, узгоджений і системний характер. Аналіз організаційно-правових засад її антилегалізаційної системи свідчить про пріоритетність і актуальність завдань щодо забезпечення фінансової безпеки держави, а також стосовно протидії фінансуванню тероризму (екстремізму). Безпосередньою метою діяльності Державної служби фінансової розвідки КР є: боротьба з фінансуванням тероризму (екстремізму) та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, забезпечення захисту прав і за-

конних інтересів громадян, суспільства та держави, а також цілісності та стійкості фінансової системи.

Список літератури

1. О противодействии финансированию терроризма и легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем : Закон Кыргызской Республики от 31.07.2006 г. № 135 // Газета «Эркин-тоо». – 2006. – № 58.
2. О Государственной службе финансовой разведки Кыргызской Республики : Указ Президента Кыргызской Республики от 19.02.2010 УП № 58.
3. О введении в действие Инструкции о предоставлении и рассмотрении обобщенных материалов : Приказ Службы финансовой разведки Кыргызской Республики, Государственного комитета национальной безопасности Кыргызской Республики, Министерства внутренних дел Кыргызской Республики, Финансовой полиции при Правительстве Кыргызской Республики, Государственного таможенного комитета Кыргызской Республики, Агентства Кыргызской Республики по контролю наркотиков от 09.06.2008 № 38/П, 65, 639, 5-5/188, 43-П, 90.
4. Уголовный кодекс Кыргызской Республики от 01.10.97 г. № 68 // Ведомости Жогорку Кенеша Кыргызской Республики. – 1998. – № 7. – Ст. 229.
5. О противодействии терроризму : Закон Кыргызской Республики от 08.11.2006 г. № 178 // Газета «Эркинтоо». – 2006. – № 85.
6. Кодекс Кыргызской Республики об административной ответственности от 04.08.98 г. № 114 // Ведомости Жогорку Кенеша Кыргызской Республики. – 1999. – № 2. – Ст. 77.
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.84 р. № 8073-Х // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
8. Буткевич С. А. Щодо адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму / Ю. В. Дубко, С. А. Буткевич // Кримськ. юрид. вісн. – 2009. – Вип. 1 (5). – С. 13-21.

Буткевич С. А. Противодействие финансированию терроризма и легализации доходов, полученных преступным путем (по материалам Кыргызской Республики) / С. А. Буткевич // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия : Юридические науки. – 2010. – Т. 23 (62). № 2. 2010. – С. 194-201.

В статье рассмотрено законодательство и система органов Кыргызской Республики, которые осуществляют меры в сфере противодействия финансированию терроризма и легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, а также ответственность за нарушение антилегализационного законодательства.

Ключевые слова: ответственность, легализация (отмывание) доходов, полученных преступным путем, финансирование терроризма, противодействие.

Butkevich S. The Counteraction to Financing of Terrorism and Legalization of the Incomes Received in the Criminal Way (on Materials of the Kirghiz Republic) / S. Butkevich // Scientific Notes of Tavrida National V. I. Vernadsky University. – Series : Juridical sciences. – 2010. – Vol. 23 (62). № 2. 2010. – P. 194-201.

In the article the legislation and system of bodies of the Kirghiz Republic which carry out measures in sphere of counteraction to financing of terrorism and legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, and also the responsibility for infringement anti-legalization legislations are considered.

Keywords: responsibility, legalization (laundering) of the incomes received in the criminal way, financing of terrorism, counteraction.

Поступила в редакцию 14.12.2010 г.